

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfântului Mucenic și Tămăduitor Pantelimon

Am prilej să Mă așez cuvânt în carte, căci sărbătorile sfinților Mei Îmi prilejuiesc aceasta, iar voi sunteți așezați de Mine la intrarea Mea la voi și-Mi stați în așteptare în sărbători, sau când Eu vă vestesc să-Mi deschideți ca să pun masă de cuvânt cu voi și cu sfinții Mei, fiilor din porți. O, pace vouă și poporului cuvântului Meu, fiilor!

Și punem masă de cuvânt, și avem ceata mucenicilor mari la masă și au ei în sărbătoare pe marele mucenic Pantelimon, și iată, Mă slăvesc prin voi, se slăvește numele Meu pe pământ prin voi, și vă voi răsplăti pentru aceasta, pentru numele Meu slăvit prin poporul cuvântului Meu, prin cel ce Mă adăpostește în mijlocul lui și-Mi este casă de venire acum, la întoarcerea Mea de la Tatăl, așa cum a fost făcută prin îngeri și prin sfinții Mei promisiunea din ziua când M-am dus întru cele nevăzute ale făcerii lui Dumnezeu și M-am așezat de-a dreapta Tatălui, dacă M-am ridicat din morți după înviere, și am scaun lângă Tatăl, unde din vecii Îmi este statul și locul.

O, fiilor hrăniți din cer, n-am unde să Mă mai odihnesc, decât la voi și cu voi, că peste tot e omul, cel fără de odihnă în lucrarea fărădelegii și a lipsei de prețuire pentru Dumnezeu, Făcătorul lumii. Iar voi nu vă dați somnului, ci odihnei Mele să vă dați, și să-Mi dați stat în mijlocul vostru, căci voi sunteți creștinii Mei, iar cei ce sunt ai Mei sunt cei care-și poartă grijă de suflet, o, și sculați-vă, fiilor, cu grija de suflet atunci când vă doarme trupul, căci trupul cere somn pentru el, dar sufletului îi trebuie trezie pentru dăruirea lui, pentru lucrarea iubirii de Dumnezeu și de frați, pentru jertfă, pentru statul cu Domnul în rugăciune de slavă și de mulțumire și de cereri sfinte, pentru harul iubirii, o, fiilor, iar somnul trupului nu este iubire, ci este nepăsare și iubire de trup, iar trupul nu dă viață, ci duhul vă dă, fiilor, și iată, una este să fii creștin, fiu al lui Dumnezeu, și altceva este să fii om nepăsător de suflet și de Dumnezeu, Făcătorul omului, și să-ți irosești vremea sufletului, bogăția cu care rămâi pe veci, dacă lucrezi pentru ea.

O, fiule, somnul trupului e ca un păianjen care sugă viața sufletului, dragostea ta de Domnul și de veșnicie cu El, că somnul nu lucrează pentru curățenia ta, pentru casa ta, căci lenea irosește pe om, precum este scris.

Așadar, datoria voastră este iubirea, harul iubirii, măsura cu care se măsoară de către îngeri iubirea din voi și toată lucrarea ei cea pentru voi, căci iubirea cea plină de har are plată nemăsurată, are strânsură în casa veciei Domnului, fiilor, o, și vă spun aceasta ca să vă deslușesc înțelesul cel pentru harul iubirii, iubirea cea plină de darurile Duhului Sfânt, iar altfel iubirea este omenească și fără de plată, și este trecătoare ca și omul, cel trecător și el.

O, fii ai cuvântului care vă crește și vă mărturisește în cer și pe pământ fii ai lui Dumnezeu, Eu, Domnul, vă învăț și azi măiestriile vieții veșnice cu voi pe pământ, căci harul iubirii dacă îl aveți, vă umple de darurile ei, pe care voi nu le-ați putea ridica spre Mine singuri, căci cei ce au în lucru harul iubirii se fac prunci, se fac ucenici, și au prin supunere harul și lucrarea iubirii, căci nimeni nu poate fi prin sine pentru el înaintea Domnului, fiindcă orânduiala făcerii omului a fost croită de Dumnezeu pentru statul sub Dumnezeu, iar când Eu am venit acum două mii de ani să-l așez din nou pe om înaintea Mea am spus răspicat pentru cei ce au urechi de auzit cu ele și am spus: *«Cel ce voiește să vină după Mine, acela să se lepede de sine, și așa să-și ia crucea și să urmeze după Mine»*, o, și numai așa să pot să-l fac pe om apoi să înceapă viața cea cu Dumnezeu, căci omul a călcat peste Dumnezeu

în rai, dar a căzut urât de tot din rai, că nimeni nu poate prin sine pentru el înaintea Domnului, ci numai prin Mine, fiilor, iar Eu îi dau omului povață și povățuitor, prin care să scape de sine și să ia din Mine pentru pașii lui, pentru iubirea cea cu har.

O, am sfinții la masă cu voi, iar marele mucenic Pantelimon, auzind cuvântul Meu de peste voi, tresaltă și se umple de cuvânt de dor, iar Eu binecuvintez glasul duhului lui lângă glasul Meu și îl așez în carte lângă Mine și lângă voi, căci Eu cu voi grăiesc prin cuvântul Meu, fiilor.

— *O, despre harul iubirii, despre iubirea cea plină de daruri le-aș spune și eu, Doamne, Împărate al veciei și al celor ce dobândesc intrarea lor în corturile dreptilor. O, ce fericiți sunt pe pământ și în cer apoi cei prin care se slăvește numele Tău pe pământ, Doamne Împărate! Tu ești izvorul, ești harul iubirii în cei ce se leapădă de sine venind cu viața lor lângă Tine pentru iubirea lor cea pentru Tine și pentru toate cele cerești care nu se văd, dacă așa le-ai zidit să fie ele păstrate pentru cei ce le dobândesc prin truda iubirii harice, prin viață jertfitoare înaintea Ta, Doamne.*

O, fi ai cuvântului Hristos, vreau să vă spun vouă că eu am avut iubire harică și am biruit prin ea ca să ajung cu Domnul să fiu, dar am avut pe calea mea spre El pe învățătorul cel dat de El mie, și de care am ascultat cu credință și cu supunere până la hotarul dintre noi și Domnul, că n-am putut să trec la Domnul fără de el, și l-am luat și pe el ca să mă înfățișeze el înaintea divanului iubirii.

Am avut înțelepciunea cea pentru calea lui Dumnezeu cu omul, căci am avut povățuitor și sprijinitor pe cale și n-am făcut de la mine nimic, ci numai prin harul binecuvântării, și am putut prin harul iubirii, care m-a înălțat să iubesc deplin, și să nu mă împart, căci cei ce se împart măcar cât de puțin pierd când nu se așteaptă și cad de pe cale, și iată, puțin cred cei ce se pleacă spre calea cu Domnul că nu se poate merge și nici ajunge până la hotar dacă lepădarea de sine nu se împlinește spre cele care rămân, spre bucuria și odihna celor drepti.

Voi, cei care sunteți miluiți de Domnul ca să-I știți și să-I auziți glasul și voia Lui cea pentru voi cu El, o, iubiți harul supunerii sfinte și lucrarea ei, căci clătina pe cale stă gata să slăbească pe cei ce merg, dar peste cei ce iubesc povața și supunerea nu poate ispi-ta cea pentru pierderea de pe cale a celui așezat pe ea de mila Domnului, Care iese în calea omului pierdut de Dumnezeu.

O, aveți peste voi străjeri de la Domnul, și așa cum El și noi, cei sfinți ai Domnului, ne folosim de ei, tot așa și voi să lucrați, și veți fi asemenea celor din cer pe pământ și veți da prilej Domnului să aducă la ei pentru voi povața Sa și binecuvântarea cea pentru toată mișcarea și lucrul. Așadar, primiți-i, nu-i respingeți, nu le întoarceți cuvântul, nu-i țineți în genunchi. Voi prin ei sunteți primiți la Domnul, și tot prin ei vă poartă Domnul de grijă vouă și lucrării Lui cu ei și cu voi. Purtați-vă, dar, în lumină și cu credincioșie cu ei mereu, mereu, că iată, i-au respins pe ei cei ce și-au luat viața în mâini și au ieșit de sub acest veșmânt de fii ai venirii Domnului la voi, o, și ce mult a durut, și ce mult doare răceala lor de Domnul și lipsa lor din trupul lui Hristos acum, când ar fi putut ei să fie și să rămână sub crucea Domnului și să poarte și ei mersul cel greu al Lui în acest timp atât de lipsit de credință și de harul iubirii, și de fii, care să poarte acestea și ei pe calea Domnului, Care vine cu înnoirea lumii, precum este scris.

Și, în sfârșit, iubiți viața cu Domnul, fiilor. Iubiți supunerea cea sfântă așa cum am iubit-o eu cu inimioara mea plină de harul iubirii, și prin care am lucrat minuni, de am slăvit cu ele numele Domnului pe pământ cât am stat.

O, Doamne, i-am îndrumat pe ei la lucrarea harului iubirii, la fiasca și prunceasca statură a lor înaintea Ta, că Tu i-ai așezat mari pe ei peste această vreme, și prin ei ții încă lumea, și prin Tine pot ei pentru Tine. O, slavă Ție că ne faci bucurii așa de mărețe! O, sla-

vă Ție și numelui Tău mare pe pământ, căci slava cuvântului Tău curge din cer peste pământ și Te porți cu sfinții, Doamne, și tot și toate sunt slava Ta, o, Doamne, și lumea se înnoiește sub slava Ta, precum este scris! Amin.

— O, popor al cuvântului Meu, o, nu vă uitați îndatoririle, fiilor. Cereți pe Domnul pe pământ. Stați cu Domnul în sfat și în rugăciune de cerere a slavei Sale pe pământ ca să vină ea. Fiți creștini adevărați mereu, mereu, zi și noapte, fiilor. O, ce fel de creștin se poate numi creștin, și care nu s-ar așeza cu rugăciune și veghe înaintea Domnului său ziua și noaptea așa cum M-am așezat și Mă așez Eu înaintea Tatălui Meu, și mult mai mult acum?

O, creștine care iei în urechi și în minte și în inimă cuvântul lui Dumnezeu, o, întreabă-te cum și cât este apropierea ta cu Dumnezeu, și dacă este ea, și dacă ajungi la Dumnezeu prin ea. O, întreabă-te numaidecât și mereu aceasta și fă-ți bine socoteala, că e primejdios să nu ți-o faci și să tot amâi zi după zi, că Domnul așteaptă de la tine să vadă cât lucrezi aceasta.

O, fiilor din porți, am povățuit poporul spre Mine și spre voi, Eu și sfinții Mei, iar voi să nu osteniți să lucrați la timp și la netimp peste toți statură frumoasă și sfântă prin lucrul vostru mereu peste ei, căci omul crește mereu ori în bune, ori în rele, iar voi aveți datoria să le stați aproape cu veghea peste ei și cu povața, iar ei să nu vă respingă, ci cu multă pășare să învețe din pas în pas și mereu lepădarea de sine, frângerea voii lor pentru voia Mea, vederea Mea peste vederea lor întru toate, căci așa pot face ei întoarcerea la harul prunciei, la harul iubirii cerești, pentru care trebuie mult să lucrați cu ei și peste ei, și mereu aceasta, fiilor, mereu lucrarea cea de sus peste poporul cuvântului Meu, că Eu, Domnul, am de mers, fiilor, iar mersul Meu trebuie să se răsfrângă în mersul pașilor lor, și firea Mea cea dulce și sfântă să se reverse peste ființa lor, cu care mereu, mereu să stea la înnoire, la șlefuire, la albire, la lucrarea luminii a toate, numai să stea ei în lumină, și tot așa să și umble, ca nu cumva să vină noaptea peste vreunul din ei, o, ca nu cumva să piardă ei lumina, supunerea cea sfântă, prin care ei să lumineze ca sfinții Mei, ca îngerii Mei, ca și cei din cer, o, fiilor. Amin, amin, amin.

27-07/09-08-2019